

Forandring i saa Henseende. Der er et Punkt, hvori jeg, saavel som Udvalget i det Hele, ikke er enig med den ærede Justitsminister, som jeg nærmere skal berøre, det er Spørgsmaalet om Bestemmelsen af Contoirhold ved Vacancer og om Gage for de Embedsmænd, der nu ere i Embederne og ønske at sættes paa fast Gage. Den ærede Justitsminister har ønsket, at dette skulde stee ved Lov; hvorimod Udvalget har foreslaaet, at det skulde stee ved Finantsloven. Der har jo tidligere været en stor Tilbøielighed til at afgjøre selv temmelig vigtige Spørgsmaal ved Finantsloven; dette modarbejdede man, og jeg troer med Grund fra Rigsdagens Side, og man har udfikst alle de Poster, som naturligen burde afgjøres ved Lov, men nu synes det mig, at man begynder at gaae til den modsatte Yderlighed, saaledes at man i den Grad frygter for at afgjøre Ting, der naturligvis høre til Finantsloven, ved den, at man vil faae en Mangfoldighed af Love og et stort Besvær ved, at ethvert enkelt Tilfælde for hver enkelt Person skal bestemmes ved Lov. Det er dog naturligt at benytte Finantsloven til at afgjøre Ting, der tilbeels kun have en midlertidig Charakter og tilbeels angaa enkelte Personer. Her er Tale om Contoirholdsgodtgjørelser, det er en Afgjørelse, der ikke bliver endelig, som selv i Regjeringens Udlast er udfat som foreløbig og som Noget, der kunde forandres igjennem Finantsloven. Consequenten heraf synes mig netop at føre til, at naar en Godtgjørelse skal bestemmes for hvert enkelt Tilfælde, saa skulde det ogsaa fra først af stee i Finantsloven. Jeg frygter ikke for, at Rigsdagen derved vil komme til at gaae Noget for nær. Vilde man tage almindelige Bestemmelser, troer jeg tværtimod, at det vilde blive ugunstigere for Embedsmændene. Jeg skal tillade mig at oplyse kun et eneste Moment, som vil vise, at man ved at tage Bestemmelsen nu lettelig vil gribe feil, og det er med Hensyn til Befordringsudgifter ved Auctioner. Naar Em-

bedsmændene sættes paa fast Gage, vil Staten jo ikke kunne forlange, at de skulde besordre sig selv frem og tilbage ved Auctioners Afholdelse. Dette er en meget betydelig Post, der i mange Jurisdictioner vil løbe høit op; det er en Post, der kun for en Deel fremtræder i de Berægninger, der hidtil ere indkomne fra Embedsmændene, men som kun kan afgjøres i hvert enkelt Tilfælde ved at der meddeles de Oplysninger, der efterhaanden ere at erholde. Jeg troer derfor, som sagt, at det vilde blive for besværligt at tage Bestemmelser om Contoirholdsgodtgjørelse ved Lov, og jeg anseer det rigtigst at benytte Finantsloven som det simpleste og meest praktiske Middel til at faae denne Sag afgjort.

Justitsministeren: Mod Endringsforslaget under Nr. 1 er der ikke fra min Side Noget at erindre, da den samme Tanke, som Udvalget har havt, er den, der har ligget til Grund for Bestemmelsen i Regjeringsudkastet. Dette har ogsaa hidtil været fulgt som Regel med Hensyn til de forskjellige Embedsboliger, der i Almindelighed have været opførte ved Hjælp af Aaan, som have været tilstaaede fra det Offentliges Side. — Det Forslag, der er gjort under Nr. 2 og som gaaer ud paa, strax at bestemme, hvorledes Fordelingen skal finde Sted af de Embeder, der efter § 3 ere bestemte til fremtidig Inddragelse, har jeg heller ikke Noget imod; det er ligegyldigt, om det paa den Maade strax bestemmes, eller om man giver en Regel, der først skal komme til at gjælde for Fremtiden. Til disse Bemærkninger skal jeg, hvad dette Punkt angaaer, endnu kun sige, at det er en Selsølgge, at det Punkt, der af det ærede Udvalg er blevet bragt under Overstion, nemlig om man ikke for Fremtiden kunde sørge for, at flere af de øvrige Skriverembeder ogsaa kunde blive inddragne og henlagte under vedkommende Embeder, skal blive taget under den omhyggeligste Overveielse.